

Joel Tivemo från Göteborgs-Posten var här 25 maj -17 och rapporterade om vår lokala fotbollsmatch. Se publiken, närkamperna, firandet och mycket mer i bildspelet från derbyt mellan Styrso och Donsö. Samtliga 49 bilder: Michael Erichsen, Bildbyrå.

[Läs i gp.se:](#)

Publikfest i skärgårdsderbyt: ”Om vi hade förlorat hade jag stängt in mig”

FOTBOLL Efter över femton år utan ett seriederby mellan Styrso och Donsö firades Kristi himmelsfärd med publikfest på Amneviksvallen. Golfbil på golfbil vallfärdade till öns mitt för att se vilket av ö-lagen som skulle haka på i toppen av division 5B. De skulle få se en och en halv timmes ren lovsång till fotboll.

Styrso spelarna joggar in i omklädningsrummet. De snörar om skorna, tejpar benskydd och rättar till matchtröjorna. Det luktar tigerbalsam.

- Det blir ingen pilsner om vi inte vinner, säger någon.
- Kom igen nu gubbar, fokus på matchen nu, får han snart till svar.

– Ja, det är fan Donsö vi möter, fyller en tredje i.
Tystnad. Ljuset släcks. Ytterdörren stängs igen. En maffig Hans Zimmer-låt slås på. Blickar riktas ner i golvet. Nu är det allvar.

De sitter så i en minut. När stråkarna slutar brölas ett gemensamt ”Kom igen nu gubbar” ut och händer slås mot varandra.

Styrso är ute först och joggar runt i små cirklar på planen. Från klubbstugans altan ropar någon i riktning Donsös omklädningsrum:

– Fegar de ur nu, Donsö? Kom de inte?

Snart hörs ett avgrundsdygt vrål innanför dörren till gästernas omklädningsrum.

Ut strömmar ett gäng herrar i sina bästa år. Väl ute på planen möts snart kaptenerna Arvid Johannessen och Olof Lagerqvist i ett handslag. Så kärvtänligt blir det inte resten av matchen.

Det är hemmalaget som skapar första chansen. Kvicke Tobias Ekman blir fri på en långboll men skjuter rakt på den välplacerade Erik Hornby.

Matchen är då några minuter gammal men det strömmar alltjämt in golfbilar och supportrar till Amneviksvallen. Men ingen av de cirka 400 som kommer är lika talförd som mannen som tagit plats på klubbstugans altan, ovanpå kiosken. Styrso får ett hyfsat skottläge och skjuter 20 meter över.

– Gå för det! Bra Styrso, ropar mannen.

Styrso's målvakt Christoffer "Våfflan" Kadfors får ordentligt med kraft i en utspark.

– Bra där, Våfflan!

Styrso's Emil Ekman får matchens första gula kort.

– Det var det fulaste jag någonsin sett!

Donsöbor vänder sig om och diskuterar sinsemellan vem det egentligen är som skrålar så fasligt bakom dem. Mannen håller på att sätta ropen i halsen när Donsö nickar en hörna i stolpen. När lagen sedan ersätts av en stor klunga barn på planen då pausvisslan ljuder är det fortfarande lika på noll.

I Styrso's omklädningsrum läggs taktiken upp inför andra.

– Vi måste hitta in bakom deras mittbackar. Där är de långsamma!

– De är ett konstgräslag. Vi orkar mycket mer än dem!

Men Donsö kommer ut utvilade och träffar stolpen igen. Våfflan har tur som håller nollan. Istället får att hämta bollen i nätet bakom sig får han se vänsterbacken Mattias Johansson älgkliva sig fram på kanten och skjuta Donsös målvakt Erik Hornby i solarplexus. Tumult uppstår på returen. Några hundradels sekunder senare sträcker Mattias Janicijevic händerna mot skyn. Styrso har gjort 1–0.

– Svårare än så är det inte, hörs det från en viss läktarröst när Styrös jublande spelargrupp joggar tillbaka mot egen planhalva.

Nu söker Donsö febrilt efter en kvittering. Det bes till både högre makter och domaren, men det är Styrso som skapar de farligaste lägena. Mattias Janicijevic blir fri tre gånger om men får aldrig in bollen. Efter varje missad målchans ropar klacksektionen:

– Bra Janne, men inte tillräckligt bra!

Nästa utrop från läktarhall ljuder över planen när inhopparen Jens Adolfsson får sitt andra gula kort på fyra minuter och får lämna planen i förtid.

– Bra Jens, upp med hakan! Det är inte så farligt.

Jens haka höjs ännu mer där han står och följer återstoden av matchen på en berghäll när ”Våfflan” Kadfors reflexräddar ett skott från nära håll. Det börjar skrikas om klocka, tiden och uret från långsidan i riktning domaren. Styrsoborna kan känna doften av den första derbysegern på år och dar. Snart får de jubla.

När visslan ljuder samlas hemmaspelarna i en grönvit klunga som gjort tv-pucksspelare avundsjuka. Donsöborna lämnar Amneviksvallen med böjda huvuden. De lär inte komma tillbaka på länge.

– De kommer stanna kvar på sin sida. Vi kan vara på båda öarna, säger Mattias Janicijevic på vägen upp mot omklädningsrummet.

Han hinner inte komma längre innan ett högt segervrål börjar mullra innanför klubbstugans väggar. Han springer in. Därinne slängs tröjor av bonnbrända överkroppar, tatueringar blottas och segercigaretter tänds.

– Så jävla gött är det, skriks det.

Mattias Janicijevic kommer tillbaka.

– Jag tror inte det finns någon sådan här rivalitet i lokalserierna. Jag har massor med kompisar i det där laget och under 90 minuter hatar man ju dem. Jag tror inte det är några andra lag som får uppleva detta, säger han.

Likt många av spelarna på planen har hans familj en stark koppling till sin klubb. Pappa Dragan är kassör och det är han man swischar till för att betala i kiosken. Mattias har, tillsammans med elva lagkamrater, förevigat sin kärlek till Styrso BK genom att tatuera in SBK i snirklig text på höger lår. I dag kan han titulera sig som hela öns frälsare – även om målet skrevs ner som självmål i protokollet.

– Jag är överlycklig! Om vi hade förlorat hade jag stängt in mig. Vad gött det är!

Spelrådgivaren på plats som supporter: "Oerhörd prestige"

Carl Fhager såg derbyt från sidan i separat artikel.